

Szkoła Podstawowa nr 185 im. UNICEF w Warszawie
PZO religia klasa 7

I. Wymagania edukacyjne niezbędne do uzyskania poszczególnych śródrocznych i rocznych ocen klasyfikacyjnych z zajęć edukacyjnych

I PÓŁROCZE				
Dopuszczająca (2)	Dostateczna (3)	Dobra (4)	Bardzo dobra (5)	Celująca (6)
GLÓD SŁUCHANIA SŁÓW PAŃSKICH				
- rozumie, iż sens życia człowieka zależny jest od przyjętej przez niego hierarchii wartości; - przytacza różne wyobrażenia ludzi o Bogu i potrafi określić własne;	- wskazuje życie wieczne jako jedyny nieprzemijający sens życia ludzkiego, którego gwarantem jest sam Bóg; - potrafi określić związki między prawdą o Bogu a wiarą w Niego;	- prezentuje własną hierarchię wartości oraz z szacunkiem odnosi się do poglądów rówieśników; - przytacza różne wyobrażenia ludzi o Bogu i potrafi określić własne;	- przyjmuje postawę ufności wobec Jezusa, który nadaje sensu wszystkim wysiłkom człowieka. - potrafi określić związki między prawdą o Bogu a wiarą w Niego.	- wyjaśnia wiarę jako dar od Boga, niezastulony przez człowieka, - daje świadectwo, w jaki sposób troszczy się o „sprawy Boże” w swoim życiu
PRZEZ SOWO PANA POWSTAŁY NIEBIOŚA				
- właściwie rozumie pojęcia: <i>Stwórca</i> i <i>twórca</i> oraz <i>świat widzialny</i> i <i>niewidzialny</i> i potrafi wskazać różnice między nimi; - omawia tło geograficzne, historyczne i kulturowe powstawania ksiąg biblijnych; - omawia proces formowania się ksiąg biblijnych;	- potrafi przytoczyć opis stworzenia świata - rozumie, iż Biblia zawiera odpowiedź na pytanie o szczęście i sens życia człowieka każdej epoki; - zna podział Biblii oraz potrafi korzystać z niej posługując się sigłami; - wskazuje prawdy dotyczące Boga, człowieka i świata zawarte w Księdze Rodzaju	- omawia sposoby objawiania się Boga – objawienie naturalne (kosmiczne) i nadprzyrodzone (historyczne); - odnosząc się do okoliczności powstania Biblii, wskazuje na trudności w lekturze Pisma Świętego i sposoby radzenia sobie z nimi;	- odnosząc się do wybranych dzieł sztuki rozumie, iż każde dzieło wskazuje na swego autora i przenosi tę prawdę w wymiar religijny - chętnie korzysta z Pisma Świętego poszukując odpowiedzi na własne nurtujące pytania egzystencjalne.	- wyjaśnia, że wiara jest wejściem w osobistą relację z Bogiem - charakteryzuje związek między Pismem Świętym a Tradycją - wymienia religie monoteistyczne i poprawnie nazywa ich święte księgi. - podejmuje samodzielną lekturę Pisma Świętego i dzieli się swym

- opowiada własnymi słowami o stworzeniu świata i poprawnie podaje biblijne źródło opisu; - potrafi wyrazić własnymi słowami skierowane do ludzi Boże polecenie opieki nad światem; - omawia własnymi słowami opis stworzenia człowieka i podaje różnice w obu opisach; - potrafi opowiedzieć o upadku pierwszych ludzi; - opowiada biblijną historię Kaina i Abla, dostrzegając w niej konsekwencję zniszczenia relacji międzyludzkich przez grzech pierworodny; - czeń potrafi ze zdobytej wiedzy dostrzec opiekę Boga nad człowiekiem i światem stworzonym, - opowiada własnymi słowami biblijną historię o wieży Babel jako przykład próby tworzenia świata bez odniesienia do Boga;	- określa właściwy stosunek człowieka, stworzonego na obraz i podobieństwo Boże do reszty stworzeń; - wskazuje w opisie stworzenia z Rdz 2,4b-10. 15-25 elementy odpowiadające cielesno-duchowej naturze człowieka; - rozumie skutki duchowe i fizyczne grzechu pierworodnego; - przytacza biblijny tekst protowewangelii i rozumie ją jako pierwszą Dobrą Nowinę o zbawieniu usłyszaną przez ludzkość; - opowiada biblijną historię o potopie, wydobywając jej moralny aspekt i znaczenie symboliczne; - rozumie, iż człowiek sam nie jest samowystarczalny i jedynie z pomocą Bożą może przezwyciężyć własne słabości;	- potrafi wymienić najważniejsze przekłady i krótko omówić okoliczności ich powstania. - uzasadnia fundamentalne znaczenie uwzględnienia kontekstu powstania opisu stworzenia świata dla odkrycia jego sensu i przesłania teologicznego; - formułuje zasady korzystania z zasobów naturalnych i ingerencji w przyrodę; - wyjaśnia, iż istota szczęścia człowieka tkwi w przestrzeganiu Bożych poleceń i przyjaźni ze Stwórcą; - omawia logikę grzechu pierworodnego jako prawzoru każdego grzechu popełnionego przez człowieka; - poprawnie rozróżnia pojęcie kary i winy za grzech i omawia sposoby ich odpuszczenia; - rozumie pojęcie przymierza i przytacza fragment Rdz 9, 11-15 jako pierwsze przymierze Boga z ludźmi;	- wskazuje wzajemne relacje Biblii i Tory oraz różnice między biblijnym kanonem katolickim i protestanckim; - rozumie konieczność określenia gatunków literackich dla właściwej interpretacji tekstu biblijnego. - zna różne sposoby realizacji własnej odpowiedzialności za powierzony świat i aktywnie w nich uczestniczy. - rozumie konieczność wzajemnego szacunku w kontaktach między przedstawicielami obu płci, jako zamierzone przez Boga uzupełnianie się i pomoc. - pogłębia świadomość własnej słabości i na tym tle nieodzownej interwencji Boga w zbawieniu. - potrafi egzystencjalnie odnieść obietnicę zbawienia, poszukując pomocy Jezusa w przezwyciężaniu własnych skłonności do zła.	doświadczeniem wobec klasy - referuje, jakie wskazówki dla własnego życia odkrywa w Piśmie Świętym - wyjaśnia stworzenie człowieka na obraz i podobieństwo Boga - omawia prawdę, że grzech jest przeszkodą w poznaniu i akceptacji prawdy o sobie i o Bożej miłości - charakteryzuje życie człowieka jako ciągłe poszukiwanie Boga - omawia prawdę, że grzech jest przeszkodą w poznaniu i akceptacji prawdy o sobie i o Bożej miłości - uzasadnia, że o własnych siłach człowiek nie jest w stanie wyzwolić się z grzechu i potrzebuje Bożej pomocy - podaje, w jaki sposób otwiera się na bezwarunkową miłość Boga i ją przyjmuje
--	---	---	--	--

		- stwierdza, iż gwarantem udanej współpracy między ludźmi jest budowanie na wartościach i świadomość własnych ograniczeń;	- kształtuje w sobie postawę zaufania Bogu i pełną nadziei wytrwałość w trudnościach. - wskazuje przyczyny konfliktów ludzi nie umiejących ze sobą współpracować oraz możliwości zaradzenia im.	
POŚLAŁ SŁOWO ABY ICH ULECZYĆ				
- własnymi słowami opowiada o powołaniu Abrahama, jego przymierzu z Bogiem i próbie wiary; - opowiada o ważniejszych z życia Mojżesza i poprawnie wskazuje księgi biblijne opisujące jego dzieje; - na podstawie biblijnego opowiadania własnymi słowami omawia okoliczności przekazania Mojżeszowi Dekalogu; - na podstawie zdobytej wiedzy omawia opiekę Boga nad narodem wybranym, właściwie interpretując opisy toczonych walk i ingerencji Bożych; - omawia tło epoki sędziów i ich zadania w narodzie wybranym jako tych,	- rozumie, iż wiara jest łaską, czyli darem od Boga, nadającym sens życiu człowieka; - potrafi podać imię, którym Bóg objawił się Mojżeszowi i próbuje wyjaśnić, co ono oznaczało; - przytacza treść Dziesięciorga Przykazań i określa, które z nich odnoszą się do Boga, a które do bliźnich; - zna biblijne rozumienie cudu jako interwencji Boga podjętej dla człowieka i odróżnia je od wydarzeń nazywanych cudami w potocznym rozumieniu; - opowiada własnymi słowami o Samsonie, Gedeonie i Samuele jako przykładach bohaterstwa i wiary; - stwierdza, iż wiara, zaufanie wobec Boga i przyznanie się	- dostrzega analogię między problemami wiary, z jakimi borykał się Abraham i doświadczeniami własnymi i rówieśników; - wyjaśnia słowo <i>pascha</i> i omawia jego trojaki znaczenie (przejście przez Morze Czerwone, pascha Chrystusa i chrzest jako pascha w życiu chrześcijanina); - rozumie, iż Dekalog jest istotnym elementem zbawczego działania Boga w życiu każdego człowieka; - potrafi przybliżyć postać Jozuego jako przywódcy militarnego, politycznego i duchowego, zawierającego Bogu los swój i swego narodu;	- potrafi wyjaśnić znaczenie prób wiary w życiu chrześcijanina, podkreślając przy tym moc wytrwałej modlitwy. - na podstawie wiadomości z lekcji wyjaśnia, iż Bóg jest bliski ludziom i wspiera ich, zniewolonych skłonnością do grzechu i zła. - potrafi kształtować i prawidłowo ocenić swoje postępowanie w odniesieniu do Dekalogu. - analizuje własne postępowanie starając się dostrzegać w nim znaki Bożej opieki, pełnej miłości i szacunku dla ludzkich wyborów. - rozumie wartość daru powołania i wierności w	- referuje, jakie wskazówki dla własnego życia odkrywa w Piśmie Świętym - wyjaśnia, że wiara polega na wyjściu poza granicę tego, co jest dla człowieka logiczne i zrozumiałe - uzasadnia typiczne podobieństwo Izaaka do Jezusa- potrafi odnieść doświadczenie wiary Mojżesza do swoich życiowych planów i oczekiwań - uzasadnia potrzebę Bożej pomocy i błogostawieństwa w chwilach zmagania ze sobą - wyjaśnia biblijne znaczenie zmiany imienia - podaje przykłady działań Boga, które pomagają

którymi Bóg posługuje się w trudnych czasach; - zna okoliczności przekształcenia Izraela w królestwo i streszcza dzieje pierwszych królów – Saula i Dawida; - potrafi streścić najbardziej istotne wydarzenia z życia Salomona (mądrość, budowa świątyni, grzech i podział królestwa); - omawia ważniejsze wydarzenia z życia proroka Eliasza (walka Eliasza z kultami pogańskimi, objawienie Boga Eliaszowi); - wyróżnia Piśmie Świętym księgi prorockie zawierające Boże napomnienia i słowa nadziei; - wymienia proroków większych – Jeremiasza, Ezechiela i Daniela oraz główne wątki ich nauczania; - na podstawie wiadomości z lekcji przedstawia ograniczenia w praktykach religijnych Izraela podczas niewoli babilońskiej i odrodzenie religijności po dekrete Cyrusa;	do przewinień stanowią szansę powrotu do życia zgodnego z wolą Bożą; - na podstawie teksów biblijnych i wiadomości z lekcji opowiada o Świątyni Jahwe i wyjaśnia znaczenie przypisywane jej przez Izraelitów; - rozumie biblijne znaczenie funkcji proroka jako wysłańca Boga, w odróżnieniu od potocznego określania w ten sposób człowieka przepowiadającego przyszłość; - omawia okoliczności powstania i złożoność Księgi Izajasza oraz streszcza jej zasadnicze tematy; - rozumie, że Bóg troszcząc się o każdego człowieka posyła wysłańców, którzy upomną go lub wskażą właściwą drogę; - okazuje szacunek księdze Pisma Świętego i jest świadomy wartości czytania Biblii jako aktu modlitwy wspólnotowej; - próbuje określić, co w dzisiejszym świecie jest <i>marnością</i>, o którą nie warto	- próbuje odnieść naukę płynącą z biblijnego przekazu o sędziach do kształtowania postawy ufności Bogu jako odpowiedzi na niesprawiedliwość cierpienia; - rozumie, iż Dawid jest przykładem grzesznika gotowego wejść na drogę nawrócenia i odpokutowania swych czynów; - rozumie, iż każdy człowiek niezależnie od wieku, mądrości i stanu społecznego podlega pokusom, które pokona tylko dzięki trwaniu w przyjaźni z Bogiem i w Jego prawdzie; - dostrzega analogię między pogańskimi kultami w czasach proroka Eliasza i dzisiejszymi sektami i mentalnością, stawiającą różnych „bożków” w miejsce Boga Jedyne; - wyjaśnia, dlaczego prorok Izajasz bywa nazywany Ewangelistą Starego Testamentu;	jego wypełnianiu jako drogi do szczęścia. - potrafi wciągnąć wnioski dla własnego życia z przekazu biblijnego o królu Dawidzie odnośnie do modlitwy (w tym także modlitwy psalmami) i przyjaźni. - jest świadomy wartości pokornej modlitwy, dzięki której grzeszny człowiek może uzyskać przebaczenie i siłę do naprawienia wyrządzonych krzywd. - kształtuje w sobie postawę odpowiedzialnego dawania świadectwa o Bogu poprzez wypełnianie obowiązków wynikających z wiary. - wskazuje prorocтва Izajasza odnoszące się do Jezusa. - wskazuje na współczesne zagrożenia wiary i próbuje określić, jak brzmiałyby dzisiejsze napomnienia, skargi i pocieszenia proroków. - potrafi wyrażać wdzięczność za wolność ojczyzny i okazywać uczucia patriotyczne.	człowiekowi przemienić się na lepsze - samodzielnie układa modlitwy i z zaangażowaniem modli się nimi - uzasadnia potrzebę nadziei i zaufania Bogu w przewyżnianiu duchowych zniewoleń (złe przyzwyczajenia, nałogi) - podaje przykłady błędnych wyobrażeń o Bogu - określa praktyki przeciwne wierze w Boga (zabobon, bałwochwalstwo, wróżbiarstwo, magia) - wymienia owoce i trudności trwania w wierze na przykładzie proroka Daniela - charakteryzuje konsekwencję Jeremiasza w głoszeniu Bożego słowa mimo porażek ze strony narodu - opowiada, co pomogło prorokowi Danielowi trwać nieugięcie przy Bogu, - charakteryzuje religijność narodu wybranego w czasach Eliasza
---	--	---	---	---

- swoimi słowami streszcza pesymistyczne i optymistyczne fragmenty z Księgi Koheleeta jako refleksję nad sensem życia ludzkiego; - własnymi słowami streszcza historię Hioba rozumiejąc opisane w niej cierpienie jako doświadczenie wiary; - potrafi interpretować miłość zapisaną w Pnp jako miłość Boga do Narodu wybranego oraz Chrystusa do Kościoła; - opowiada o różnych postawach Izraelitów wobec tradycji za panowania Antiocha i omawia okoliczności powstania machabejskiego;	- zabiegać w odniesieniu do wieczności; - rozumie, iż zmartwychwstanie człowieka i życie wieczne jest wynagrodzeniem wszelkiego cierpienia; - rozumie, iż miłość człowieka do Boga, jak i do bliźnich zawsze jest odpowiedzią na bezgraniczną miłość Bożą; - na podstawie treści biblijnych i wiadomości z lekcji wskazuje braci machabejskich jako wzór wierności Bogu i męstwa w wyznawaniu własnej wiary;	- potrafi omówić tło historyczne i okoliczności, w jakich prorocy Jeremiasz, Ezechiel i Daniel wygłaszali swe mowy; - PP: wymienia dwa zasadnicze filary religijności izraelskiej po reformach Ezdrasza i Nehemiasza i wskazuje odpowiadające im współczesne formy kultu; - na podstawie tekstu biblijnego i wiadomości z lekcji określa właściwe proporcje między czasem a wiecznością; - potrafi dostrzec w historii Hioba zapowiedź Chrystusa i omówić ją; - dokonuje analizy tytułu Księgi i podaje okoliczności wykonywania utworu przez Izraelitów; - podaje przykłady wierności Bogu i własnej ojczyźnie znane z różnorodnych tekstów kultury;	- po lekturze fragmentów Księgi Koh 12, 13-14 analizuje własne doświadczenia w nowej perspektywie – zawierzenia Bogu swych spraw. - kształtuje w sobie postawę współczucia wobec cierpiących i poszukuje różnych sposobów pomocy im. - podejmuje refleksję nad własnym rozumieniem miłości ludzkiej. - potrafi dostrzec wartość zgodności życia z własnymi przekonaniami religijnymi, kulturą i tradycjami narodowymi.	- wskazuje, w jakich sytuacjach stara się być dobrym przykładem dla innych - uzasadnia konieczność samodyscypliny i pracy nad sobą - uzasadnia potrzebę ciągłego wyjaśniania rodzących się wątpliwości religijnych - wyjaśnia proces rozwoju wiary - wyjaśnia, że trudności w wierze są elementem procesu rozwoju wiary i mogą stać się pomocą w pogłębieniu relacji z Bogiem - omawia, w jaki sposób stara się podtrzymywać i pogłębiać bliską relację z Chrystusem
PRZEZ TWOJE SŁOWO UDZIEL MI IŻYCIA (1-3)				
- potrafi scharakteryzować osobę św. Jana Pawła II jako wiernego ucznia Chrystusa;	- rozumie, iż świętość życia papieża jest konsekwencją kształtowania życia według Słowa Bożego;	PP: zna elementy nauczania papieskiego i odnosi je do swego życia;	- czynnie uczestniczy w obchodach wspomnienia św. Jana Pawła II.	- omawia, w jaki sposób realizuje powszechne powołanie do świętości w swoim życiu

- wyjaśnia pochodzenie słowa <i>Adwent</i> i określa jego znaczenie w roku liturgicznym; - rozumie, że uroczystość Bożego Narodzenia jest okazją do prawdziwego spotkania z Jezusem;	- wymienia zwyczaje adwentowe i podaje ich znaczenie i symbolikę; - wymienia zwyczaje Bożonarodzeniowe i wyjaśnia ich znaczenie;	- potrafi wyjaśnić trojaki sens Adwentu jako oczekiwania Izraelitów na Mesjasza, przygotowanie do Bożego Narodzenia oraz oczekiwanie na powtórne przyjście Jezusa; - zna wybrane kolędy i wskazuje na ich biblijne źródło;	- rozumie potrzebę uczestniczenia w roratach i rekolekcjach adwentowych oraz podejmowania postanowień i pomocy ubogim. - potrafi sformułować wnioski dotyczące świąt i przeżywania ich w rodzinie;	- wskazuje, w jaki sposób przygotowuje się do przyjęcia Chrystusa we własnym sercu - określa, w jaki sposób wyraża radość i dziękczynienie Bogu za przyjście Zbawiciela
---	---	---	---	--

II PÓŁROCZE

SŁOWO STAŁO SIĘ CIAŁEM

- rozumie, że Jezus jest obiecany przez Boga w Księdze Rodzaju Zbawicielem, którego ludzkość wyczekiwała - rozumie, iż wydarzenie Jezusa z Nazaretu i jego prawdziwość stanowią sens chrześcijaństwa; - podaje definicję Ewangelii, jej autorów oraz omawia czas, okoliczności i etapy spisywania poszczególnych ksiąg; - umie omówić treść i wyjaśnić znaczenie ośmiu błogosławieństw - omawia biblijne przykłady osób uznających bóstwo Jezusa jako postaci	- na podstawie tekstów biblijnych i dotychczasowej wiedzy, potrafi wymienić spełnione proroctwa dotyczące Jezusa; - potrafi wymienić rzymskie i żydowskie dokumenty potwierdzające historyczność Jezusa; - określa pierwotnych adresatów każdej z Ewangelii, wskazując na związaną z nimi specyfikę księgi; - wie jakie są najważniejsze wartości w życiu i potrafi dokonywać odpowiednich wyborów, zgodnych z nauką Ewangelii; - odnosząc się do poznanych fragmentów Pisma Świętego	- omawia własnymi słowami sytuację polityczną i społeczną w Palestynie w przededniu przyjścia na świat Jezusa; - wskazuje na elementy nauki chrześcijańskiej, głoszonej już przez pierwszych wyznawców Chrystusa; - rozumie, iż lektura Ewangelii zapewnia prawdziwy kontakt z żywym wciąż Słowem Chrystusa; - rozumie, iż 8 błogosławieństw stanowi kodeks moralny chrześcijanina; - rozumie, że najdoskonalszym dowodem	- uzasadnia potrzebę nieustannego głoszenia prawdy o Jezusie tym, którzy jeszcze nie rozpoznali w Nim obiecanego Zbawiciela i nie przyjęli Go. - uzasadnia prawdziwe życie ziemskie Jezusa wobec tych, którzy poddają je w wątpliwość. - próbuje odczytywać egzystencjalnie treść Ewangelii odczytywanej w domu, w szkole i kościele - opowiada się po stronie życia i broni godności drugiego człowieka. - potrafi wskazać fragmenty dotyczące boskości Jezusa	- wskazuje teksty biblijne mówiące o Bożym Narodzeniu - charakteryzuje chrześcijański wymiar świąt Bożego Narodzenia - wykazuje, że narodzenie Jezusa zmieniło bieg świata (nowy kalendarz, nowa kultura, nowa religia) - podaje przykłady sytuacji, gdy stara się żyć duchem Ewangelii na co dzień - właściwie ocenia rzeczywistość, nazywając złem, a dobro dobrem - wyjaśnia, dlaczego cuda Jezusa są potwierdzeniem Jego Synostwa Bożego
---	---	---	---	---

wzorcowe dla własnej wiary; - potrafi streścić własnymi słowami IV Pieśń Sługi Jahwe i wyjaśnić zawarty w niej sens śmierci krzyżowej Jezusa; - streszcza własnymi słowami biblijne relacje o pustym grobie; - wyjaśnia, czym jest wiara chrześcijańska, podaje jej cechy oraz wymienia biblijne postaci uznawane za świadków wiary; - omawia fragmenty Ewangelii dotyczące Maryi;	przycacza słowa i czyny Jezusa potwierdzające Jego boskość (odpuszczanie grzechów, władza prawodawcza, stawianie siebie ponad instytucjami religijnym, objawianie Ojca); - dowodzi, iż miłość Jezusa jest bezwarunkowa, dlatego stanowi ideał miłości, do którego ludzie powinni dążyć; - na podstawie dotychczasowej wiedzy i wiadomości z lekcji argumentuje, że zmartwychwstanie Jezusa jest faktem, a nie mitem; - dostrzega związek między wyznawaniem wiary słowem i podejmowanymi praktykami religijnymi, stanowiącymi świadectwo, do którego Jezus wzywa swych uczniów; - stwierdza, iż Maryja występuje w Ewangeliach z Jezusem w sytuacjach zasadniczych dla naszej wiary, by towarzyszyć nam i wspierać nas w rozumieniu Bożych dzieł;	na bóstwo Jezusa jest Jego zmartwychwstanie; - rozumie, iż motywem zbawczej ofiary Jezusa była miłość do ludzi i chęć odkupienie ich grzechów; - wyjaśnia znaczenie faktu zmartwychwstania Jezusa dla osób wierzących; - rozumie konieczność zaufania Bogu, który jest Prawdą i pogłębiania relacji z Nim przez modlitwę, literaturę i sztukę religijną; - rozumie, iż przez naśladowanie postaw Maryi i korzystanie z Jej wstawiennictwa może dążyć do świętości;	w formułach liturgicznych i literaturze. - stwierdza, iż ofiara Jezusa Odkupiciela domaga się odpowiedzi wiary ze strony człowieka i podaje sposoby jej udzielenia. - potrafi wskazać konsekwencje dla własnego życia płynące ze zmartwychwstania Jezusa. - analizuje własną relację do Boga i wyraża wdzięczność wobec osób, które niegdyś zakrzewiły wiarę w jego w sercu, a teraz wspierają jej rozwój. - zna wybrane modlitwy, pieśni maryjne oraz wymienia najważniejsze sanktuaria maryjne w Polsce, jako miejsca szczególnych łask wypraszanych przez Matkę Bożą.	- uzasadnia, że cuda Jezusa są ogłaszaniem królestwa Bożego - charakteryzuje znaczenie spotkań z Chrystusem Zmartwychwstałym w umocnieniu wiary Jego uczniów - wskazuje, w jaki sposób poszukuje rzetelnego wyjaśnienia wątpliwości co do podstaw swojej wiary - interpretuje tekst hymnu Magnificat
ABY SŁOWO BOŻE NIE ULEGŁO SKRĘPOWANIU				

- potrafi opowiedzieć o Zesłaniu Ducha Świętego i wystąpieniu św. Piotra jako narodzinach hierarchicznej wspólnoty Kościoła; - opowiada własnymi słowami obietnice Jezusa dane Piotrowi w Łk 5, 1-11 i Mt 16, 13-19; - podaje imię obecnego papieża; - potrafi omówić zapał i słabości św. Piotra ujawniające się na jego drodze wiary; - potrafi wymienić ważniejsze wydarzenia z życia i działalności św. Pawła; - potrafi wskazać granice rozprzestrzeniania się Ewangelii w pierwszych wiekach chrześcijaństwa; - potrafi omówić ograniczenia Żydów i Greków w przyjęciu wiary chrześcijańskiej i nowości głoszonych przez nią prawd; - wymienia starożytne herezje i omawia ich błędne nauki o Jezusie;	- omawia życie pierwszej wspólnoty chrześcijan i wskazuje te cechy, które przetrwały do dziś; - rozumie, iż papież to następca św. Piotra, strzegący wspólnoty Kościoła z polecenia Chrystusa; - rozumie, iż Jezus wspiera człowieka w jego powołaniu, które jest wybraniem, a nie nagrodą za zasługi; - wyjaśnia, dlaczego św. Paweł jest nazywany Apostołem narodów; - omawia prześladowania chrześcijan za Nerona, Decjusza, Waleriana i Dioklecjana; - wymienia różne możliwości pogłębiania wiedzy religijnej; - zna treść credo nicejsko-konstantynopolańskiego; - opowiada o chrystianizacji plemion germańskich i jej znaczeniu dla budowy nowej Europy; - wymienia najważniejsze wydarzenia i aspekty posługi św. Wojciecha; - podaje właściwe zasady ewangelizacji i wskazuje na miłość bliźniego jako główny	- jest świadomy ciągłości historii Kościoła i nieustannej prawdziwej obecności w nim Chrystusa w Eucharystii; - na podstawie tekstów biblijnych potrafi omówić, w czym wyrażała się głęboka wiara św. Piotra; - na podstawie biblijnych tekstów kształtuje w sobie postawę ufności wobec Jezusa i zwraca się do Niego w chwilach słabości; - rozumie, iż św. Paweł jest wzorem w wypełnianiu misji ewangelizacyjnej, podejmowanej dziś przez misjonarzy; - wymienia wewnętrzne i zewnętrzne przyczyny wspomagające ewangelizację; - rozumie, iż wiedza i kultura człowieka są silnie związane z jego religijnością; - podaje św. Augustyna jako wzór poszukiwania prawdy i przytacza ważniejsze wydarzenia z jego życia; - zna i rozumie benedyktyńską zasadę	- wyraża własny stosunek do Kościoła, zwracając uwagę na wypełnianie obowiązków wobec wspólnoty lokalnej na wzór pierwszych chrześcijan. - okazuje zainteresowanie nauczaniem papieskim. - wskazuje różne sposoby okazywania miłości Bogu słowem i czynem. - jest świadomy własnej odpowiedzialności za głoszenie Chrystusa i wskazuje sposoby jej realizacji. - rozumie, iż męczeństwo jest świadectwem wiary i wyjaśnia wymiar ewangelizacyjny życia oddanego za Chrystusa. - potrafi z szacunkiem odnosić się do ludzi o innym światopoglądzie, strzegąc przy tym własnych poglądów i uzasadniając je. - rozumie potrzebę wspierania wiary wiedzą historyczną i religijną. - wskazuje na dzisiejsze zagrożenia chrześcijańskiego pojmowania pracy.	- wyjaśnia, że od czasów Pięćdziesiątnicy Duch Święty umacnia Kościół w dziele ewangelizacji - uzasadnia, że poszukiwanie Boga oznacza otwarcie się na Jego Miłość (jak Maryja) - uzasadnia, dlaczego Boga (Jezusa) trzeba nieustannie szukać - charakteryzuje konsekwencje zaproszenia Jezusa do swego serca (życia) - daje świadectwo, w jaki sposób troszczy się o „sprawy Boże” w swoim życiu - argumentuje wartość bezpośrednich relacji osobowych - uzasadnia, że chrześcijanin w każdym czasie jest wezwany do dawania świadectwa - wyjaśnia znaczenie czasu wolnego i dobrej jego organizacji dla ludzkiego rozwoju - wyjaśnia znaczenie chrztu Polski dla dalszych jej dziejów
---	--	--	--	---

- potrafi omówić sytuację w Europie w okresie wczesnego średniowiecza; - potrafi opowiedzieć o chrzcie Polski i wskazać osoby, które przyczyniły się do chrystianizacji w kraju; - zna nakaz misyjny z Mt 28, 18-20 i rozumie, że Jezus zobowiązuje w nim wszystkich chrześcijan do głoszenia Ewangelii; - potrafi opowiedzieć o przyczynach, przebiegu i tragicznym skutku zatargu biskupa Stanisława z Bolesławem Śmiałym; - omawia potrzebę zmian w Kościele w XI wieku; - omawia przyczyny, przebieg i konsekwencje schizmy wschodniej; - wymienia zakony żebracze oraz wskazuje na biblijną ideę i zasadniczy rys ich działalności; - potrafi opowiedzieć, na czym polegał rozkwit myśli chrześcijańskiej w średniowieczu i wymienia jego szczególne osiągnięcia. - rozumie potrzebę ochrony wiary przed błędną nauką i	- motyw działalności misjonarzy; - omawia zakres obowiązywania praw moralnych i państwowych; - potrafi przedstawić przebieg i ukazuje skutki reformy gregoriańskiej oraz wyjaśnia związane z nią pojęcia; - okazuje szacunek osobom należącym do innych wyznań chrześcijańskich; - określa właściwy stosunek chrześcijanina do stworzonego świata; - dowodzi, iż wbrew stereotypom, nie ma sprzeczności pomiędzy wiarą i nauką; - potrafi omówić genezę i działalność inkwizycji;	„Módl się i pracuj” i stara się ją realizować; - omawia znaczenie chrztu Polski dla życia społecznego i politycznego; - prezentuje św. Brunona z Kwerfurtu jako wzór w wypełnianiu nakazu misyjnego; - uzasadnia, dlaczego biskup Stanisław ze Szczepanowa został patronem Polski, a Jan Paweł II nazwał go „patronem ładu moralnego”; - właściwie rozumie zagadnienie stosunku Kościoła do państwa; - właściwie rozumie pojęcie ekumenizmu i podaje przykłady inicjatyw ekumenicznych; - potrafi wyjaśnić stosunek do dóbr materialnych możnowładców kościelnych i katarów w XII wieku; - zna scholastyczne zasady prowadzenia dyskusji i próbuje stosować je broniąc swego zdania; - potrafi odnieść się do mitów związanych z działalnością inkwizycji;	- dostrzega znaczenie obecności Chrystusa we własnym życiu i okazuje wdzięczność osobom, które zatroszczyły się o jego wiarę. - jest świadomy własnej odpowiedzialności za działalność misyjną Kościoła i poszukuje sposobów włączenia się w nią. - wymienia swoje obowiązki względem ojczyzny i sposoby ich wypełniania. - wymienia zobowiązania wynikające z przynależności do wspólnoty państwowej oraz kościelnej. - rozumie potrzebę modlitwy o jedność Kościoła i działań ekumenicznych i włącza się w nie w miarę możliwości. - rozumie potrzebę szacunku i wdzięczności Bogu za stworzone dobra oraz wyraża je na różne sposoby. - rozumie potrzebę refleksji intelektualnej nad własną wiarą, dla wniesienia w istotę relacji człowieka do Boga.	- podaje, w jaki sposób wyraża odpowiedzialność za szerzenie wiary - omawia, w jaki sposób stara się naśladować męstwo i bezkompromisowość św. Stanisława w walce ze złem - wyjaśnia, dlaczego bohaterowie mogą uratować naród i jego wiarę - podaje, w jaki sposób troszczy się o jedność w swoim środowisku - układa modlitwę, w której dziękuje Bogu za dar wolności i przynależność do Kościoła - uzasadnia nielogiczność poglądów przeciwstawiających wiarę rozumowi - uzasadnia, że wiara i rozum wzajemnie się uzupełniają i nie może być między nimi sprzeczności
--	---	--	---	---

odwodzeniem od prawdy przez heretyków;			- rozwija w sobie umiejętność etycznego rozwiązywania sporów.	
PRZEZ TWOJE SŁOWO UDZIEL MI IŻYCIA (4-8)				
- potrafi podać ramy czasowe Wielkiego Postu i wyjaśnić jego sens jako czasu umożliwiającego nawrócenie i spotkanie z Jezusem odpuszczającym grzechy; - streszcza własnymi słowami przypowieść o siewcy i jej interpretację podaną przez Jezusa; - wymienia dni wchodzące w skład Triduum Paschalnego i właściwe im obrzędy i symbole; - opowiada własnymi słowami o Zesłaniu Ducha Świętego na Apostołów i Maryję;	- na podstawie wiadomości z lekcji wymienia nabożeństwa pasyjne i podaje motywację do uczestnictwa w nich; - rozumie, iż uczestnictwo w szkolnych rekolekcjach wielkopostnych stanowi świadectwo wyznawanej wiary - omawia zbawcze wydarzenia Jezusa uobecniane podczas poszczególnych dni paschalnych; - wymienia dary Ducha Świętego i podaje ich znaczenie w życiu codziennym;	- rozumie potrzebę podejmowania uczynków pokutnych i postanowień wielkopostnych na rzecz innych, jako potwierdzenie chęci odwrócenia się od grzechów; - potrafi wymienić trudności napotykane w przyjmowaniu i realizowaniu nauki Jezusa i próbuje znaleźć sposoby przezwyciężenia ich; - na podstawie wiedzy osobistej i wiadomości z lekcji wyjaśnia rolę Triduum Paschalnego w życiu chrześcijanina jako drogi pogłębienia relacji z Bogiem; - porównuje wydarzenie Pięćdziesiątnicy z sakramentem bierzmowania, określanym jako sakrament dojrzałości chrześcijańskiej;	- próbuje stosować w praktyce wiadomości dotyczące przeżywania Wielkiego Postu zachęcać do tego innych. - zna program rekolekcji szkolnych adresowanych do niego, a w miarę możliwości aktywnie włącza się w ich przygotowanie i przebieg. - jest świadomy potrzeby duchowego przeżycia Triduum Paschalnego. - rozumie potrzebę przyjęcia sakramentu bierzmowania dla otrzymania pełni darów Ducha Świętego, których zadatek otrzymał na chrzcie świętym.	- wyjaśnia, na czym polega post ścisły oraz kiedy i kogo obowiązuje - relacjonuje swój udział rekolekcjach wielkopostnych - wyjaśnia znaczenie znaków i symboli liturgii paschalnej - uzasadnia, że dzieło nowej ewangelizacji dokonuje się wtedy, gdy człowiek poddaje się działaniu Ducha Świętego

II. Sposoby sprawdzania osiągnięć edukacyjnych, szczegółowo opisane.

1. Na lekcjach religii obowiązuje 6-stopniowa skala ocen (od 6 do 1).
2. Ocenie podlegają następujące rodzaje aktywności uczniów:
 - 1) **prace klasowe i sprawdziany** przeprowadza się w formie pisemnej, a ich celem jest sprawdzenie wiadomości i umiejętności ucznia z zakresu danego działu.
 - a) prace klasowe i sprawdziany planuje się na zakończenie każdego działu,
 - b) przed pracą klasową i sprawdzianem nauczyciel podaje ich zakres programowy,
 - c) każdą pracę klasową i sprawdzian poprzedza lekcja powtórzeniowa, podczas której nauczyciel zwraca uwagę uczniów na najważniejsze zagadnienia z danego działu.
 - 2) **kartkówki** przeprowadza się w formie pisemnej, a ich celem jest sprawdzenie wiadomości i umiejętności ucznia z zakresu programowego maksymalnie z 3 ostatnich jednostek lekcyjnych.
 - a) nauczyciel nie ma obowiązku uprzedzania uczniów o terminie i zakresie programowym kartkówki,
 - b) kartkówka jest tak skonstruowana, by uczeń mógł wykonać wszystkie polecenia w czasie nie dłuższym niż 15 minut.
 - 3) **odpowiedź ustna** obejmuje zakres programowy aktualnie realizowanego działu. Oceniając odpowiedź ustną, nauczyciel bierze pod uwagę:
 - a) zgodność wypowiedzi z postawionym pytaniem,
 - b) prawidłowe posługiwanie się pojęciami,
 - c) zawartość merytoryczną wypowiedzi,
 - d) sposób formułowania wypowiedzi.
 - 4) **praca domowa** jest pisemną lub ustną formą ćwiczenia umiejętności i utrwalania wiadomości zdobytych przez ucznia na lekcji.
 - a) pisemną pracę domową uczeń wykonuje w zeszycie, w zeszycie ćwiczeń lub w formie zleconej przez nauczyciela,
 - b) przy wystawianiu oceny za pracę domową nauczyciel bierze pod uwagę samodzielność, poprawność wykonania i włożony wysiłek.
 - 5) **aktywność i praca na lekcji** są oceniane, zależnie od ich charakteru, za pomocą „+”.

a) uczeń może uzyskać „+” m.in. za samodzielne wykonanie krótkiej pracy na lekcji, krótką, prawidłową odpowiedź ustną, aktywną pracę w grupie, pomoc koleżeńską na lekcji przy rozwiązaniu problemu, przygotowanie do zajęć,

b) 6 „+” można zamienić na ocenę celującą, 5 „+” na ocenę bardzo dobrą, 4 „+” na ocenę dobrą.

6) **ćwiczenia praktyczne** obejmują zadania, które uczeń wykonuje podczas lekcji. Oceniając je, nauczyciel bierze pod uwagę:

a) wartość merytoryczną,

b) dokładność i staranność wykonania polecenia,

c) w wypadku pracy w grupie stopień zaangażowania w wykonanie ćwiczenia.

7) **prace dodatkowe** obejmują dodatkowe zadania dla zainteresowanych uczniów, prace projektowe wykonane indywidualnie lub zespołowo, przygotowanie gazetki ściennej, wykonanie pomocy naukowych, prezentacji itp. Oceniając ten rodzaj pracy, nauczyciel bierze pod uwagę np.:

a) wartość merytoryczną pracy,

b) estetykę wykonania,

c) wkład pracy ucznia,

d) sposób prezentacji,

e) oryginalność i pomysłowość pracy.

Prace klasowe, sprawdziany i kartkówki uczniowie piszą długopisem nieścieralnym.

3. Skala oceniania prac klasowych

ocena	Prace pisemne
celująca	100% - 98%
bardzo dobra	97% - 91%
dobra	90% - 75%

dostateczna	74% - 50%
dopuszczająca	49% - 30%
niedostateczna	29% - 0%

4. Nieprzygotowania

W ciągu I semestru uczeń ma prawo zgłoszenia 1 nieprzygotowania do lekcji bez ponoszenia konsekwencji (nie dotyczy zapowiadanych prac klasowych i sprawdzianów). Nieprzygotowanie może dotyczyć braku pracy domowej, zeszytu ćwiczeń, zeszytu przedmiotowego, przyborów i pomocy szkolnych. Każde następne nieprzygotowanie zostanie odnotowane za pomocą „-”. Zebranie 3 „-” skutkuje otrzymaniem oceny niedostatecznej. Za każde kolejne nieprzygotowanie uczeń otrzymuje również ocenę niedostateczną.

5. Informowanie uczniów o sprawdzianach

Prace klasowe i sprawdziany są zapowiadane z co najmniej tygodniowym wyprzedzeniem i oceniane do dwóch tygodni. W jednym dniu może odbyć się tylko jeden sprawdzian/praca klasowa, w tygodniu- trzy.

6. Poprawa ocen

Uczeń może poprawić daną ocenę w ciągu 2 tygodni od jej wystawienia. Dopuszcza się jedną możliwość poprawy oceny. Formę poprawy ustala nauczyciel. Przy wystawianiu ocen brana jest pod uwagę jedynie ocena wyższa.

7. Obowiązek uzupełnienia wiedzy w przypadku nieobecności ucznia

Uczeń nieobecny na zajęciach jest zobowiązany do uzupełnienia wiedzy z zajęć oraz braków w zeszycie przedmiotowym/ćwiczeniach, powstałych w trakcie jego nieobecności- w terminie wyznaczonym przez nauczyciela.

III. Warunki i tryb uzyskania wyższej niż przewidywana rocznej oceny klasyfikacyjnej z zajęć edukacyjnych.

Tryb i warunki uzyskania wyższej niż przewidywana rocznej oceny z zajęć edukacyjnych

1. Uczeń może ubiegać się o podwyższenie przewidywanej oceny tylko o jeden stopień i tylko w przypadku, gdy co najmniej połowa uzyskanych przez niego ocen cząstkowych jest równa ocenie, o którą się ubiega, lub od niej wyższa.
2. Warunki ubiegania się o ocenę wyższą niż przewidywana:
 - 1) przystąpienie do wszystkich przewidzianych przez nauczyciela form sprawdzianów i prac pisemnych;
 - 2) skorzystanie ze wszystkich oferowanych przez nauczyciela form poprawy, w tym-konsultacji indywidualnych;
 - 3) zaistnienie innych ważnych okoliczności uniemożliwiających uzyskanie oceny wyższej niż przewidywana przez nauczyciela (np. długotrwała choroba, sytuacja rodzinna).
3. Rodzice/opiekunowie prawni ucznia ubiegającego się o podwyższenie oceny składają pisemny wniosek z uzasadnieniem do nauczyciela przedmiotu, w ciągu 3 dni od wystawienia przewidywanych ocen rocznych.
4. W przypadku spełnienia przez ucznia wszystkich warunków, nauczyciel przedmiotu wyraża zgodę na przystąpienie do poprawy oceny.
5. W przypadku niespełnienia któregośkolwiek z warunków, wniosek zostaje odrzucony, a nauczyciel odnotowuje na nim przyczynę jego odrzucenia. O zaistniałym fakcie informuje ucznia i rodziców/prawnych opiekunów.
6. Uczeń spełniający wszystkie warunki najpóźniej na tydzień dni przed klasyfikacyjnym posiedzeniem Rady Pedagogicznej przystępuje do przygotowanego przez nauczyciela przedmiotu dodatkowego sprawdzianu;
7. O formie i terminie nauczyciel przedmiotu informuje na piśmie osoby zainteresowane;
8. Sprawdzian może mieć formę:
 - 1) pisemną
 - 2) ustną
9. Sprawdzian obejmuje wymagania edukacyjne na stopień, o który ubiega się uczeń.

10. Sprawdzian przeprowadza i ocenia nauczyciel, który wystawił ocenę przewidywaną. Podczas sprawdzianu może być obecny wychowawca lub inny nauczyciel tego samego przedmiotu.
11. Sprawdzian, oceniony zgodnie z przedmiotowym systemem oceniania, zostaje dołączony do dokumentacji nauczyciela przedmiotu.
12. Poprawa oceny rocznej może nastąpić tylko o jeden stopień i jedynie w przypadku, gdy sprawdzian został zaliczony na ocenę, o którą ubiega się uczeń lub ocenę wyższą. Wystawiona ocena jest ostateczna.
13. Ostateczna ocena roczna nie może być niższa od oceny proponowanej, niezależnie od wyników sprawdzianu, do którego przystąpił uczeń w ramach poprawy.
14. Jeżeli uczeń nie przystąpi do sprawdzianu w wyznaczonym terminie z przyczyn nieusprawiedliwionych, traci prawo do ubiegania się o podwyższenie oceny.
15. W przypadku nieobecności usprawiedliwionej, nauczyciel wyznacza dodatkowy termin poprawy z uwzględnieniem czasu, o którym mowa w ust. 7.
16. Jedynie niedostateczna roczna ocena klasyfikacyjna z przedmiotu, może być zmieniona w wyniku egzaminu poprawkowego.